

STĀVIET MIERĀ UN REDZĒSIET TĀ KUNGA GLĀBŠANU

Tikai uz brītiņu palūgsim. Mūsu Debesu Tēvs, mēs pateicamies Tev par svētīto Kungu Jēzu, kurš ir padarījis iespējamās visas tās varenās svētības, kurās mums ir privilēģija būt līdzdalībniekiem, caur Savām lielajām izpērkošajām ciešanām, nāvi, apbedīšanu un augšāmcelšanos, un Svētā Gara atnākšanu. Un šovakar mēs lūdzam, lai Tu svētī mūs visus, jo mēs gaidām, ko Tu mums pateiksi. Mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Āmen. Varat apsēsties.

2 (Brālis Branhams runā ar kādu brāli. "Jā. Jā, viņi ir Kanādā."–Tulk.]

Tas ir liels gods atkal būt šeit šovakar Filadelfijas draudzē. Tā ir taisnība. Mana balss nav pārāk stipra, es nevaru skaļi runāt, jo ceļš uz šejieni bija garš. Es... Mans puika, Jāzeps, kad... Pirms divām dienām sieva vēl nezināja, ka viņai būs jāatbrauc, no tās lietuss sezonas, kas mums ir šeit, viņam parādījās angīna. Nu, viņš ir tēta dēls, ziniet, es ar viņu spēlējos un lēkāju, spēlējos ar viņu un, nu, es ievēroju, ka šurp ceļā esmu nedaudz aizsmacis. Taču tas ir tā vērts, lai paspēlētos ar tādu jauku puiku kā Jāzeps.

Taču Tas Kungs bija pret viņu labs, un mēs lūdzāties par kādu konkrētu jautājumu un prasījām Tam Kungam, vai tā ir Viņa griba, lai...izdarīt kaut ko konkrētu, tad lai Viņš nekavējoties aptur temperatūru. Viņš to neizdarīja. Mēs gaidījām aptuveni četras stundas. Pēc tam es atkal palūdzu: "Kungs, ja tā ir Tava griba, lai es to izdarītu, tad apturi temperatūru." Un tā uzreiz pazuda. Un tad es...un tā vairāk neatgriezās. Tā es zināju, ka tādā gadījumā tas bija Dievs, kas virzīja mani pie tā lēmuma, kuru man bija jāpieņem uzreiz. Tāpēc es biju ļoti pateicīgs.

3 Lūk, brālis Jāzeps palūdza mani iznākt un parunāt šeit draudzē, tā kā mēs esam atbraukuši uz šo lielo pilnā Evaņģēlija uzņēmēju saietu. Un es redzu, ka šodien šeit sēž daudzi no viņiem. Un es esmu ļoti pateicīgs par viņiem un ka viņi ir pārstāvēti šeit šovakar, brālis Rovs, brālis Kojs un, ak, daudzi no viņiem no turienes, kas šovakar ir šeit dievkalpojumā. Brālis Sanmors, mūsu brālis no Šveices, es nevaru... Man nav jēgas mēģināt nosaukt to armēņu vārdu, es nespēju. Un, ja es... Taču šeit ir daudzi, un mēs pateicamies par tiem vīriem. Un es redzu manu labu draugu, šeit ir Normans no piepilsētas. Un es redzu arī brāli Sotmanu un manu brāli no Vācijas, un...tas ir, no Šveices, nē, no Dienvidāfrikas. Un, ak, viņi šeit ir vienkārši no visurienes.

Es atceros pirmo...pēdējo kalpošanu dievnamā Džefersonvilā, pirms es devos evaņģelizācijas tūrē. Mana sieva man dziedāja:

No rītiem un vakariem (jūs esat to dzirdējuši),

No ziemeļiem, dienvidiem

Uz kāzām tie nāk, pats Kēniņš tos lūdz

Ņemt vietu starp cienīgiem!

4 Paldies tev, Jāzep. Tas ir labs ūdens Čikāgai. Džefersonvilā mēs iegūstam lielu apjomu; jūsu ūdens ir no ezera, bet mūsējais ir no akas. Taču mēs visi zinām, ka tā ir tikai Džefersonvilas nomale, tāpēc, kad tas ir šādi, nu, jums ir jāņem ūdens no ezera. Jā.

Mēs priecājamies, ka esam Čikāgā, šajā lielajā sanāksmē šeit "Šermana" viesnīcā. Un mēs lūdzam, lai Dieva svētības ir pār šo sanā...pār šo dievkalpojumu un kristīgajiem uzņēmējiem un... Kā sacīja brālis Jāzeps: "Nekādas reklamēšanas, vienkārši neliela vietīņa, kur mēs varētu sanākt kopā." Šeit atrodas daudzas draudzes. Vai redzat? Tāpēc vienkārši neliela vietīņa, lai sanāktu kopā; un es pazīstu Jāzepu patiešām labi. Un šovakar viņš man piedos, ka esmu aizsmacis un pārējo.

5 Un es nodomāju, ka es tikai nedaudz parunāšu un pēc tam es lūgšos par slimajiem. Un rīt pēcpusdienā, ja Tas Kungs gribēs, rīt divos pēcpusdienā man būs evaņģēlisks dievkalpojums. Man

nešķiet, ka ir kāds cits dievkalpojums, ko es zinātu, kas būtu tai laikā rīt pēcpusdienā. Un man ir evaņģēlisks vēstījums par Mūžīgo Dzīvību. Tāpēc, ja būsiet kaut kur tuvumā un gribēsiet atnākt, mēs priecāsimies, ja būsiet šeit.

Rītvakar mēs atkal, iespējams, rītvakar mēs atkal lūgsim par slimajiem. Bet pēc tam pirmdien sāksies saiets, sāksies oficiāli. Tāpēc lai Tas Kungs jūs tagad svētī, kad jūs lūdzaties par mani, kad es šeit lasu no Dieva Vārda tādu nelielu teksta fragmentu, mēs to saucam par tēmu, un paskatīsimies, ko Tas Kungs iedos mums, lai izteiktu domu.

Turklāt es priecājos, ka, paskatoties uz aizmuguri, es redzu manu labu draugu, brāli Džonu Obenonu no Luisvilas, kurš nesēn pie mums atbrauca, un es... Šorīt mēs iejukām kaut kur pūlī, brāli Džon, un es tevi pazaudēju. Taču es priecājos redzēt brāli Obenonu šodien dievkalpojumā.

6 Es gribu izlasīt tikai daļu jeb tikai kādu vārdu, vai divus no 2. Laiku grāmatas 20:17.

...apstājieties un redzēsiet Tā Kunga glābšanu...

Es gribu izmantot šo teksta fragmentu no 2. Laiku grāmatas 20:17. "Stāviet mierā un redzēsiet Tā Kunga glābšanu."

7 **Ši Rakstu vieta** mums ir labi zināma, un šajā laikā, kurā mēs dzīvojam, mēs redzam tādu cilvēku kņadu un steigu, kā cilvēki dodas no vietas vietas uz otru, neprātīgi kā Jehus traucdamies pa ielām un nezinādami, kur viņi dodas, un bezrūpībā, un triecoties viens otrā un avarējot. Un tas izskatās kā tāds īstēni neirotisks periods. Manuprāt, tas ir laiks, kad mums visiem uz brītiņu ir jāapstājas, lai uztaisītu tādu kā inventarizāciju. Uz kurieni mēs dodamies?

Nu, Dvaits Mūdijs reiz mēdza doties tādās pat tūrēs pa šīm vietām, iespējams, vien zirga pajūgā. Un viņš darīja to darbu, ko...labāk, nekā mēs darām to šodien. Un vectēvs, vecmamma, kā pārvietojās viņi, taču šķiet, ka mēs vienkārši esam tādā steigā un virzāmies bez mērķa.

8 **Lūk, šī īpatnējā Rakstu vieta**, kuru mēs tikko kā izlasījām, tas notika lielas krīzes brīdī. Visi tie cilvēki bija nervozi, apjukusi, jo tur bija liela iebrucēju armija. Moābieši nāca uzbrukumā pret Jūdu. Un tas bija smags brīdis. Un cilvēki bija ļoti uztraukušies, viņi nezināja, ko viņiem tagad darīt. Jošafāts, tas taisnais Dieva vīrs, bija centies darīt visu, ko vien zināja, lai kalpotu Tam Kungam. Un, lūk, cilvēki bija pilnīgi satriekti, jo tur bija liela iekarotāju armija.

Tik bieži mēs visi nonākam tādā vietās, kad mēs nevaram apstāties mierā un nenervozēt. Tikko kā mēs sākam darīt kaut ko labu, tā mēs redzam, kā atnāk problēmas. Taču tas ir velns, kurš mēģina izjaukt Dieva programmu. Mēs redzam to mūsu pašu dzīvēs. Mēs redzam to mūsu draudžu vidē. Mēs redzam to mūsu valsts notikumos. Tas ir redzams visur. Un tad mēs zinām, ka tad, kad mēs gatavojamies izdarīt pareizi, blakus vienmēr ir nepareizais. Taču, lūk, kā to var uzvarēt – pārdomāt savā sirdī to, pa kādu ceļu tevi vestu Dievs un kurš ir tas labākais ceļš, un tad turēties pie tā.

9 **Un tajā lielajā uztraukuma laikā...stundā runāja Tas Kungs.** Un Viņš runāja caur kādu mazu pravieti, kas bija tur blakus, kurš sacīja: "Apstājieties un vērojiet Tā Kunga glābšanu. Jums šajā kaujā nebūs jācīnās." Un, kamēr vien viņi bija kopā un lūgšanā, tā bija Dieva kauja.

Un es domāju, ka to pašu var attiecināt uz šo vakaru. Šajā īpašajā stundā, kad zināmi cilvēki no draudzēm un varenas draudzes ir satraukušās un strīdas viena ar otru, un mūs sadala konfesionālās barjeras, un mēs cīnāmies no *šīs* puses un *tās* puses – tas ir laiks apstāties. Tā ir Dieva cīņa. Pirmkārt, tā nav mūsējā. Dievs grib, lai mēs stāvam mierā. Un, kad Dievs gatavojas kaut ko izdarīt, Viņš parasti pavēl Saviem ļaudīm apstāties.

10 **Reiz, pārbaudījuma laikā**, kad derības ļaudis bija izgājuši no Ēģiptes, Svētā Gara vadīti, Mozus bija tas lielais vadonis; un izlūki bija iegājuši apsolītajā zemē, desmit no viņiem atgriezās un

sacīja: “Mēs nevarēsim to ieņemt. Viņi ir pārāk lieli, mēs esam pārāk mazi.”

Taču tur bija divi vīri, Kālebs un Jozua, kuri tur bija bijuši, un viņi sacīja...viņi mierināja cilvēkus.

Jau sākumā viens runāja to, bet cits runāja šito. Viens sacīja: “Kāpēc jūs mūs izvedāt?” Ja tieši tāds nav šodienas stāvoklis, tad es neko nesaprotu. “Kāpēc mēs darījām to, un kāpēc mēs darām šito?”

Bet Kālebs mierināja ļaudis Mozus priekšā. Un viņš sacīja: “Mēs esam patiešām spējīgi aiziet un ieņemt to.” Jo tas ir atkarīgs no tā, uz ko tu skaties. Daži no viņiem skatījās uz šķēršļiem: lielajām armijām, lielajiem mūriem un lielajiem, gigantiskajiem cilvēkiem. Taču Kālebs skatījās uz Dieva apsolījumu. Un bija pienākusi tā stunda, kad Kālebam bija jāpanāk, lai cilvēki nomierinās, pirms viņš varēja izstāstīt viņiem par Dieva apsolījumu.

Un es domāju, ka tieši tas šodien ir ļoti vajadzīgs cilvēkiem – apstāties un ieraudzīt, ko ir apsolījis Dievs. Šis ir laiks, kad Dievs piepilda Savu apsolījumu. Tam visam ir jābūt. Tam ir jāatnāk. Tāpēc mums ir jāierauga Dieva apsolījums un jāpastāv, un jāvēro, kā Dievs izglābj, virzīties tajā. Dievs vienmēr darbojas saskaņā ar Savu Vārdu, nomierinādams ļaudis.

11 Kad Dievs grasās kaut ko izdarīt, cilvēki ir pilnīgā sajukumā. Viņi bija pilnīgā sajukumā savā ceļojumā, jo ceļā bija devies jaukts pūlis. Un pienāca pārbaudījuma laiks. Ak, es gribu, lai jūs to ievērojat, ka vienmēr, kad Dievs sāk darboties, tur parasti ir jaukts pūlis; tas piesaista visu uzmanību un izveidojas jaukts pūlis. Kad Dievs virzās, jūs ieraudzīsiet, ka kopā ar to virzās visvisādi “ismi” un viss pārējais. Taču pienāk pārbaudes laiks. Dievs pārbauda ikvienu dēlu vai meitu, kas atnāk pie Viņa, tur nav nekādu izņēmumu. Dievs iedod viņiem pārbaudījuma laiku, lai viņus pārbaudītu.

12 Un tā, kad Dievs bija gatavs runāt, Viņam bija jānomierina cilvēki. Un tas bija vienas dienas gājuma attālumā no Ēģiptes, pirms viņi tur nokļuva, Dievs gribēja parādīt Savu godību. Un Dievs var parādīt Savu godību tikai tad, kad Viņa ļaudis ir apstājušies un gaida to. Tieši tāda šodien ir mūsu draudzes problēma. Cilvēki neapstājas un negaida Dieva godību. Rakstos ir teikts: “Apstājieties un vērojiet Tā Kunga glābšanu jeb godību.”

13 Un tā, nonākot pie Sarkanās jūras... Kāds tas bija brīdis! Tās derības ļaudis, kuriem bija Dieva apsolījums un kuri stingri stāvēja uz tā apsolījuma... Un ir tik dīvaini redzēt, ka tad, kad cilvēki nostājas par Dievu, šķiet, ka velns viņu ceļā noliek visus iespējamus šķēršļus, kādus vien viņš var nolikt. Taču Dievs uztaisa ceļu cauri tam visam.

Daži mani lielākie pārdzīvojumi, kuriem es esmu bijis liecinieks Dieva priekšā, ir bijuši tad, kad es nonācu līdz tādām stāvoklim, ka es nevarēju pāriet tam pāri, pa apakšu vai apkārt, bet tikai stāvēt mierā. Kaut kādā veidā Dievs uztaisa ceļu caur to. Viņš vēl nav cietis neveiksmi un nekad necietīs. Dievs nevar pievilt.

14 Un šķita, ka tad, kad šie Israēla bērni bija nokļuvuši līdz tai Sarkanajai jūrai, viņus bija vedis Uguns Stabs, viņiem aiz muguras bija faraona armija, kalni un jūra bija aizšķērsojuši viņiem ceļu... Ja visa daba būtu raudājusi par šiem nabaga neapbruņotajiem cilvēkiem tās varenās maršējošās armijas priekšā... Bet reizēm Dieva taka mūs izved cauri tieši tādām vietām. Dievs gribēja parādīt Savu spēku. Dievam patīk izrādīt Savu spēku.

Ak, reizēm, kad es paņemu savu mazo Jāzepu vai kādu no manām meitenītēm, un es apsēžos, lai parunātu ar viņiem, paņemu viņus klēpī, jūs nezināt, kā es tajā brīdī jutos. Kāds no viņiem saka: “Sasprindzini savus muskuļus, tēt. Ak, tev ir tik lieli muskuļi!” Tur nekā liela nav, taču, kamēr vien viņi tā domā, tas man liek justies labi.

Mūsu Debesu Tēvam patīk, ka Viņa bērni zina, ka Viņam ir muskuļi. Viņš var to labā kaut ko izdarīt. Un reizēm es ievirzu sarunu tā, lai tas pie tā novestu. Man vienkārši patīk, kad viņi tā saka.

15 Reiz es biju bokseris. Tagad es kļūstu vecs un resns, un ļengans, un vārgs, bet man joprojām patīk iedomāties, ka es esmu tāds, kāds reiz biju.

Taču ar Dievu ir tā, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Pie Viņa nav novecošanas. Viņš ir mūžīgs. Un ne tikai tas, bet ikviens, kas pieņem Viņu, kļūst mūžīgs līdz ar Dievu. Jo ir tikai viena Mūžīgā Dzīvība, un tā ir tikai Dievam. Un, kad mēs saņemam Dieva Mūžīgo Dzīvību, mēs kļūstam mūžīgi līdz ar Dievu. Visam, kam ir sākums, ir arī beigas. Dievam nebija sākuma, un Viņam nav beigu. Viņš ir vienmēr mūžīgs!

16 Un, kad viņi nokļuva tur pie Sarkanās jūras, Dievs gribēja parādīt Savu spēku. Tāpēc Viņš lika Sarkanajai jūrai apstāties, nostāties kā sienai, un stāvēt miera stājā, kamēr tā maziņā derības sektantu grupiņa izmaršēja cauri tam visam līdz uzvarai. Jūs teiksiet: “Sektanti, brāli Branham?” Jā, tie bija sektanti. Jo tad, kad viņi nokļuva otrajā pusē un redzēja, ko bija izdarījis Dievs, viņi uzvedās kā sektantu bars; kāds dziedāja Garā, bet cits dejoja Garā un daudzija tamburinus. Bet Dievs bija licis Sarkanajai jūrai stāvēt mierā, un vērot, kā Viņš rāda Saviem ļaudīm atbrīvošanu.

Ja vien šodien Viņa ļaudis Viņā ieklausītos, apstātos, lai ieraudzītu Viņa apsolījumu, Viņš gribētu parādīt to pašu viņiem šodien, atbrīvojot Savus ļaudis no viņu grēka verdzības un šaubām, satraukuma, slimībām. Un ikviena izpirkšanas svētība, par kuru nomira Jēzus, pieder cilvēkiem. Tā ir tava. Dievs lika apstāties Sarkanajai jūrai, lai tā vērotu, kā Viņš kaut ko izdara.

17 Pēc tam, reiz, kad tie ļaudis, kuriem bija apsoltā zeme, viņi bija smagā cīņā. Un Jozua atradās tās cīņas priekšgalā. Un saule laidās lejup. Dievs gribēja parādīt Saviem ļaudīm, kas Viņš ir. Tāpēc Viņš lika saulei apstāties, kamēr zeme turpināja kustēties vai arī apstājās...lai kā tas arī notika, kad Dievs parādīja Savu spēku. Viņš varēja likt saulei apstāties: “Apstājies, saule! Es grasos kaut ko izdarīt. Un Es gribu parādīt Manu spēku cilvēkiem, kuri dara tieši to, ko Es apsolīju viņiem darīt.”

Ak, cik svētīta ir tā privilēģija, zināt, ka šodien mēs kalpojam tam pašam Dievam! Viņš tiks apstāties visam, kad Viņš darīs redzamu Savu spēku.

18 Reiz tur bija kāds pravietis, kas stingri stāvēja uz Dieva mūžīgā svētītā apsolījuma. Viņš pieņēma Dievu pēc Viņa Vārda un zināja, ka Dievs ir spējīgs viņu atbrīvot. Bet ķēniņš iemeta viņu lauvu bedrē, kur atradās tieši šim mērķim izbadinātas lauvas un tīģeri, un mežonīgi zvēri. Un, kad lauvas sāka tuvoties tam pravietim, Dievs lika tām stāvēt mierā visas nakts garumā, kamēr Viņš rādīja Savu spēku uz Sava pravieša. Lauvas stāvēja mierā.

19 Un viendien viņi grasījās sadedzināt dažus cilvēkus ārkārtīgi karstā krāsnī. Bet Dievs gribēja parādīt Savu spēku. Un Viņš lika ugunij apstāties un stāvēt miera stājā, kamēr Viņam bija tikšanās ar Viņa Draudzi, Viņa grupu, kura turēja Viņa baušļus. Un viņiem nebija pat deguma smakas, kad viņi iznāca no tās. Dievs lika karstumam un ugunij apstāties un vērot Viņa demonstrāciju.

20 **Reiz, kad jūrā sākās vētra un vilņi teju teju grasījās sadragāt gabalos mazo kuģīti, tās laivas aizmugurē aizmidzis gulēja kāds vientuļš galilejietis. Un, ak, viņi satraucās, tie ticīgie, bija ļoti nobijušies un salauzti. Bet Dievs gribēja parādīt Savu spēku. Viņš pienāca pie laivas stūres un uzlika tur Savu kāju, un paskatījās augšup uz debesīm, uz vējiem, un sacīja: “Mierā, apstājieties!” Un vēji un vilņi nostājās miera stājā, kamēr Dieva Dēls ar Savu mazo draudzīti pārkuģoja pāri jūrai. Dievs lika vējiem un vilņiem apstāties. Viņam patīk demonstrēt Savu spēku. Viņam patīk parādīt Savu visvarenību.**

21 Viendien tur pie Jērikas mūriem sēdēja kāds vecs, akls ubags, nav šaubu, ka savā sirdī viņš

sapņoja par tiem aizgājušajiem laikiem, kad uz zemes bija vareni vīri, kas turēja Dievu pie Viņa apsolījuma. Un viņš domās atgriezās atpakaļ pie tā mazā zēna, kad viņš mēdza gulēt savas jaunās ebreju mammas rokās, kad tā viņu skūpstīja, un viņa mazās actiņas bija spožas kā zvaigznes debesīs; viņš atcerējās, kā viņš naktī skatījās uz tām lielajām zvaigznēm, kā viņš varēja redzēt puķainos Jūdejas pakalnus; klausījās, kā viņa māte stāsta stāstus par to, kā varenais Jozua tur stāvēja tieši pie Jērikas mūriem un satika Tā Kunga karaspēka Virspavēlnieku. Kā viendien Dievs lika Jordānai apstāties, kamēr Viņš demonstrēja Savu spēku, lai atvestu ļaudis viņu noteiktajā vietā. Kā viņš mīlēja klausīties tos stāstus par sievieti sunamietu un to mirušo mazuli, kad Dievs lika nāvei apstāties, būt mierā, līdz Viņš parādīja, ka “Es esmu augšāmcelšanās un Dzīvība”; ka viss pakļaujas Viņam. Viņš mīlēja tos stāstus.

Un tā viņš tur sēdēja domādams: “Ak, tas bija pirms daudziem gadiem.”

Un atskanēja kaut kāds troksnis. Un cilvēki sacīja: “Garām iet Jēzus no Nācaretes.”

22 Dievs gribēja nodemonstrēt Savu mīlestību aklam ubagam. Dievs gribēja parādīt tam skaļajam pūlim, ka Viņš ir tieši tāds pats vakar, šodien un mūžīgi. Un Bībele saka, ka Jēzus apstājās un sacīja: “Atvediet viņu šurp.” Dievs apstādināja Savu Dēlu, lika apstāties, lai demonstrētu Savu spēku. Ja Dievam vajadzēja apstādināt Savu Dēlu, jāliek Viņam stāvēt mierā, lai nodemonstrētu Savu spēku, tad šajā uztraukumu pilnajā periodā, kurā dzīvojam mēs, cik daudz vairāk mums vajadzētu stāvēt...

22 [Pārtaukums lentas ierakstā–Tulk.] ...lai parādītu cilvēkiem, lai piepildītu Vārdu. Ne tas, ka Viņam tas bija jādara, bet lai Vārds tiktu piepildīts. Dievs gribēja piepildīt Savu Vārdu un apzīmogot Sava Dēla mesiānismu.

Tur bija kāds miris cilvēks, apglabāts, gulēja kapā, smirdēja. Ādas tārpī ložņāja pa viņa ķermeni. Visas cerības bija zudušas. Taču es redzu Viņa nelielo augumu, par Kuru bija teikts, ka Viņā nebija nekā skaista, lai mēs to ar labpatiku uzlūkotu; kā Viņš iztaisno Savus nedaudz sakumpušos plecus un saka: “Es esmu augšāmcelšanās un Dzīvība,” sacīja Dievs. “Kas Man tic, kaut arī viņš nomirs, tomēr viņš dzīvos; kas dzīvos un ticēs Man, nekad nemirs.” Sacīja: “Vai tu tici tam?”

Viņa sacīja: “Jā, Kungs, es ticu, ka Tu esi Dieva Dēls, kuram bija jānāk pasaulē.”

Balstoties uz tās ticības apliecinājumu un viņas ticību Dieva Dēlam, Dievs grasījās parādīt Savu spēku. Bet cilvēka dvēsele, kas bija ceļojusi četras dienas kaut kur tur telpā...Viņš lika stāvēt mierā nāves eņģelim, kamēr Viņš augšāmcēla to cilvēku atpakaļ dzīvībā; un trūdēšana atzina savu Pavēlnieku. Un cilvēks, kas bija miris jau četras dienas, nostājās kājās un atkal dzīvoja. Dievs lika nāvei stāvēt mierā. Ne tikai to, bet šajā augšāmcelšanā Viņš pierādīja Savu mesiānismu.

23 Šī pasaule kļūst nervozāka, draudze ir nervoza, tā streipuļo kā piedzēries vīrietis, kas atgriežas mājās. Tā tas ir. Bet vienā no šīm dienām tai būs nervu sabrukums, tas nu ir droši. Taču Dievs liks visam apstāties, ka pat laiks apstāsies un saplūdis ar mūžību, kad Viņš atnāks uzņemt Savu Draudzi. Es gaidu to dienu, to svēto, svētīto stundu.

Mans brāli, māsa, šī Amerika, šī Čikāga ir saņēmusi satricinājumu pēc satricinājuma. Draudzei ir sūtīti vareni vīri: Velmeri Gārdneri, Orali Roberti, A. A. Aleni un tie pārējie, kas ir šeit bijuši, un Billiji Grēmi, kuri ir pārbrūkājuši valstis, un Dievs ir pierādījis Savu spēku, kad Dievs varēja panākt, lai cilvēks stāv mierā pietiekami ilgi, un ieskatās Rakstos, un iztīra savu galvu no tām konfesionālajām idejām. Dievs ir pierādījis Savu spēku, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

24 Un tā, tā visa priekšā šajā varenajā satricinājuma stundā, kad velns, ja viņš nespēj atturēt tevi no patiesības ieraudzīšanas, viņš grūdīs tevi pār bortu kopā ar to. Draudze atkal ir satricināta. Vīri un brāļi, atļaujiet man pateikt to jums: jūs šo cīņu neizcīnīsiet. No vēl vienas konfesijas nekāda

labuma nebūs. Un arī no vajāšanām pret Dievu nekad nebūs nekāda labuma. Apstāsimies un vērosim mūsu Dieva glābšanu. Ja Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tad Viņš Sevi nodemonstrēs. Kā Viņš izdarīja vakar, tā Viņš darīs šodien un vienmēr.

25 Un, kad tas visvarenākais Valdnieks, kāds jebkad bija stāvējis uz zemes, tika vests uz Golgātu kā pretinde pret grēku, Viņš tur nomira, lai paņemtu prom pasaules grēkus. Un “Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu nelikumību dēļ satriekts, un ar viņa brūcēm mēs tikām dziedināti”. Kad Viņš tika ielikts kapā un nogulēja tur trīs dienas un naktis... Taču Viņš nevarēja piedzīvot trūdēšanu, jo tā bija pateikts Bībelē. Dievs lika ikvienam ļaunajam garam ellē paņemt atpakaļ visu, ko tas bija sacījis. Ak, kā es mīlu šo brīnišķo Jēzu! Viņš lika ikvienam ļaunajam garam ellē nolaist karogu. Viņš lika ikvienam neticīgajam un kritiķim nokaunēties. Kad Viņš nodemonstrēja Savu spēku, nāve stāvēja mierā virs Jeruzālemes, un Jēzus atkal augšāmcēlās no miroņiem un ir dzīvs šovakar, tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

26 Tikai pirms pāris dienām, kā es jums jau stāstīju, kā nelielā Kentuki ezerā pusstundu gulēja mirusi maza zivtiņa. Es redzēju, kā Dievs lika tai nāvei apstāties, un parasta zivtiņa... Vai tad jūs nedomājat, ka esat svarīgāki par to zivi? Cik daudz svarīgāks par to zivi ir cilvēks! Taču Dievs gribēja parādīt, ka Viņš paņem parastas lietas un parāda, ka Viņš joprojām ir augšāmcelšanās un Dzīvība. Viņš lika nāvei apstāties virs tās zivtiņas, un tā saņēma savu dzīvību un atkal aizpeldēja.

27 Tas bija kongresmenis Apšovs, kas atradās Kalifornijā, cieta no tās slimības, man šķiet, sešdesmit deviņus gadus un atradās ratiņkrēslā, visu to laiku saistīts ratiņkrēslā. Un katrs ārsts, pie kura viņš varēja tikt, un, būdams kongresmenis, viņš gāja pie labākajiem, pie katra kaulu speciālista un visiem pārējiem. Viņš izmēģināja visu, ko vien varēja, bet viņš bija pilnībā nomocīts visu savu dzīvi.

Taču Dievs lika zinātniekiem stāvēt mierā, un skatīties, kā kongresmenis Apšovs pieceļas no sava ratiņkrēsla un nāk uz platformu, slavēdams Dievu. Protams!

28 Nav pagājuši pat divi gadi, šī gada oktobris, “Reader's Digest”, kad Dievs lika stāvēt mierā Maijo slimnīcai un klausīties mazā Donija Mortona liecību par to nedziedināmo slimību, kad viņš tika atvests uz platformu un Svētais Gars pateica viņam, kas tieši ir jādara, un Dievs tur to puiku dziedināja.

Zinātniskā pasaule, Džons Hopkins un Maijo; kad es devos turp, tur uz viņu platformas, pareizāk, uz viņu galda stāv “Reader's Digest”, kur var to izlasīt. Dievs lika apstāties medicīnas pasaulei un skatīties, kā Donijs Mortons tiek dziedināts Dieva spēkā.

29 Ja es šovakar esmu Viņa kalps un stāstu par Viņu pareizi, tad Dievs liks katram grēkam, ko jūs kādreiz esat darījuši, velnam, kas ir saucis tavu dvēseli par savējo... Šovakar Viņš liks velnam stāvēt mierā, vērot nonākam Dieva spēku un aizvācam prom tavus grēkus un nelikumību, un iedodam tev Svētā Gara kristību. Viņš to noteikti izdarīs. Viņš liks atkrist ikvienam vēzim! Viņš liks atvērties ikvienai aklajai acij! Viņš liks kroplajiem staigāt! Viņš liks velnam, kas padarīja jūs slimus, stāvēt uz vietas un vērot Dieva godību! Tā nav jūsu kauja. Vienkārši apstājieties, tā ir Dieva kauja. Nesatraucieties, neesiet bēdīgi, stāviet mierā!

Mēs dzīvojam apbrīnojamā laikā. Mēs dzīvojam varenā laikā. Draudzei tagad būtu mierīgi jāstāv, lai saņemtu apsolījumu. “Apstājieties un vērojiet Dieva godību.” Viņš nav “ES BIJU”, Viņš ir “ES ESMU”! Viņš ir tāds pats. Mēs vienkārši mierīgi stāvēsim, kā darīja viņi; šis “ES ESMU”, tas pats “ES ESMU” ir dzīvs šovakar. Kamēr mēs domājam par šīm lietām, uz brītiņu nolieksim mūsu galvas.

30 Svētais Debesu Tēvs, mēs pazemīgi pienākam pie Tava troņa to cilvēku dēļ, kurus Tu esi devis mums šovakar. Šeit var būt ir kāds, Kungs, kas skraida no vienas draudzes uz otru, un no vienas izpriecu vietas uz otru. Varbūt šovakar šeit ir nakts klubu dejojāji, varbūt šeit ir viskija

dzērāji, varbūt šeit ir tabakas smēķētāji, varbūt šeit ir baudu meklētāji, kuri ir centušies atrast mieru, bet nav to atraduši. Ak, Dievs, Tavs apsoliņums ir šāds: “Svētīgi izsalkušie un izslāpušie, jo tie tiks piepildīti.” Lai šovakar tās slāpes kļūst tik īstenas viņu iekšienē, to cilvēku sirdīs, ka viņi tieši tagad apstājas un pieņem Kristu. Ja viņiem ir problēmas viņu dzīvēs, viņus ir uzvarējis kārdinājums caur iekāri un pasaulīgo dzīvi, Tu liksi stāvēt mierā katram ļaunajam garam, kad viņi ies prom no šejienes. Tu liksi tam baram stāvēt mierā un vērot, kā svētais iet gar bāra leti bez jebkādam rūpēm. Dāvā to, Kungs. Runā uz cilvēku sirdīm, kamēr mēs gaidām uz Tevi. Un tagad mēs stāvam mierā, lai redzētu, ko Tu esi izdarījis, kad tie nedaudzie vārdi iekrīt cilvēku sirdīs.

31 Ja tā ir noticis, tad, kamēr mēs stāvam, joprojām gaidīdami, paceliet, lūdzu, savas rokas pretim Dievam un sakiet: “Dievs, es tagad padodos, nomazgā mani un atkal mani pārveido. Es esmu bijis pilnīgā sajukumā, es esmu skraidījis no vienas vietas uz otru, taču, sākot no šī vakara, es stāvēšu mierā. Es tagad gribu pieņemt Kristu.”

Kamēr jūsu galvas ir noliektas, draudze ir lūgšanā, lūdzu, paceliet savu roku, sakiet: “Palūdz par mani, brāli, jo es...” Lai Dievs tevi svētī, jaunkundze. Lai Dievs tevi svētī, brāli. Lai Dievs tevi svētī, kundze. Lai Dievs tevi svētī, mans brāli. Brīnišķīgi, ak, cik brīnišķīgi! Tieši tad, kad viens vīrs pacēla savas rokas, es ieraudzīju, kā Dievs viņam kaut ko izdarīja. Ak, Jēzus joprojām ir dzīvs! Viņš ir šeit šovakar, tieši šeit! Lai Dievs tevi svētī, kundze. Lai Dievs svētī tevi, māsa, lūk, tur. Lai Dievs svētī tevi, kundze, lūk, tur. Vai vēl kāds? Vienkārši paceliet savu roku.

Es redzēju kādu vīru, kurš bija ciešanās, kurš sēž, lūk, šeit; viņš to vēl nezina, taču viņš tikko kā tika dziedināts. Viņš pieņēma Kristu, un Dievs viņu dziedināja. Es pirms brītiņa ieraudzīju to notiekam. Lai Dievs tevi svētī, brāli. Vai vēl kāds? Kamēr mēs lūgsim: “Es stāvēšu mierā, Kungs.” Lai Dievs tevi svētī, kundze. Lai Dievs tevi svētī, brāli. Lai Dievs tevi svētī, māsa. Lai Dievs jūs svētī. Tā tas ir. “Es padodos. Ak, es...”

32 Un tā, jūs, kas esat slimi, ar vajadzību, sakiet: “Es stāvu mierā, Kungs. Es gribu redzēt Tavu glābšanu. Tu pateici, ka tā nav mana kauja, man vairs nav nekādas vajadzības uztraukties vai kaut ko izstrādāt. Vai man ir jāpieder Asamblejām? Vai man ir jāpieder 'Dieva baznīcai'? Vai man ir jābūt metodistam? Vai man ir jābūt baptistam? Vai man ir jāiet uz Filadelfijas draudzi?” Tas nav tas. Apstājieties un redzēsiet Dieva glābšanu.

Vai vēl kāds grēcinieks, kāds cilvēks, kurš ir nokļuvis nelaimē uz ceļa, pateiks: “Caur Dieva žēlastību, brāli Branham, es šovakar esmu apstājies, lai ieraudzītu Dieva žēlastību.” Lai Dievs tevi svētī, kundze. Tas ir labi. Daži citi, tur bija kāds ducis vai divi, kas pacēla rokas. Lai Dievs tevi svētī, māsa, kas sēž šeit priekšā. Tas ir ļoti labi. Vai tur būs vēl kāds, pirms mēs lūgsimies? Lai Dievs tevi svētī, kundze, tas ir labi.

33 Mūsu Debesu Tēvs, šovakar mēs pazemīgi pienesam Tev tos, kuri ir pieņēmuši Vārdu. Šeit ir daudz tādu, kas dzīvo uzvarošu dzīvi un ir kalna virsotnē, kur atrodas tie, kas ir laimīgi. Taču šeit ir arī tie, kuri stāv ar vajadzību, viņi ir satraukušies, skraida no vietas vietas uz otru. Es lūdzu, Dievs, lai šajā brīdī varenais Svētais Gars ienāk viņu sirdīs un izdara to, ko viņi sev izdarīt nevar. Nekādi viņu intelektuālie spēki nevar aiznest viņus uz to vietu, lai iedotu viņiem to apmierinājumu, pēc kura viņi ilgojas. Taču lai tagad Svētais Gars ienāk viņu dvēselēs un dāvā viņiem Dieva apmierinošo daļu. Es lūdzu šo svētību viņiem Jēzus Vārdā. Āmen.

Ak, cik tas ir svētīgi! Vai jūtaties labi? Vienkārši... Vai pacelsiet savas rokas? Tagad nodziedāsim to dziesmu.

Tieši tāds, kāds esmu, varot pateikt to,

Ka Tavas Asinis par mani izlietas.

Jo apsoliņumam es Tavam ticu,

Ak, Dieva Jērs, es nāku! Nāku es!

34 Ak, ir kaut kas tajā svētītajā vecajā Evaņģēlijā, kas vienkārši izberž tevi no iekšienes. Tā tas notiek ar mani, tas liek justies man kā citam cilvēkam.

Un tā, mani mīlotie draugi, es apgalvoju, ka Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Kāpēc mēs lēkājām no mieta uz stabu, skrienam pie tā un skrienam pie šitā, kaut arī mums tas nav jādara. Vienkārši apstājieties un vērojiet mūsu Kunga glābšanu. Ja Kristus nav augšāmcēlies no miroņiem, tad mums nav glābšanas. Ja Viņš nav tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tad mums nav glābšanas. Taču, ja Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tad mums ir glābšana. Un tas ir caur Viņa apsolījumu.

35 Gaidīsim to nopietnībā, kamēr mēs lūgsim par slimajiem. Neesiet satraukušies. Ir izsniegtas dažas kartiņas. Mēs izsauksim kādu uz platformas. Bet tu, kurš tikko kā pacēli roku un pieņēmi Kristu, ser, tev bija nervozums un pleca problēma, tev tas bija, bet tagad tas ir prom. Vienkārši tici no visas sirds. Tieši tā. Tā ir taisnība. Tagad tu esi dziedināts. Tu vari iet mājās, būt vesels. Pirms brītiņa tu pacēli pretim Kristum savu roku, vai pareizi? Tu vairs to nejūti, vai ne? Tavs nervozums ir aizgājis, ar tavu plecu viss ir kārtībā. Lūk, no kā tu cieti. Saprotat? Viss ir beidzies. Tu esi dziedināts, ser.

Kas tas ir? Jums nevajag būt neziņā. Jums nevajag pievienoties luterāņiem, baptistiem, prezbiteriešiem vai asamblejām, vai Filadelfijas draudzei; vienkārši apstājieties un vērojiet Dieva godību. Stāviet, vērojiet Viņu. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

36 Kādas lūgšanu kartiņas? Vai burts "B"? Vai no B-1 līdz B-50? No 50 līdz 100. Labi. Labi. B-50, 51, 52, 53, 54, 55. [Pārtraukums lentas ierakstā–Tulk.] Virzieties gar šo rindas pusi, un mēs lūgsim par slimajiem. Un tā, kamēr viņi nāk... Kāpiet tur lejā, kāds no jums, palīdziet tur. Brāli Sotman... Ko jūs sakāt? Brāli Obenon, ja tu... Brāli Obenon, atnāc, lūdzu, šurp uz brītiņu. Billij, palīdzi viņam...

Lūk, mums pārējiem, man šķiet, ka es tikko... Un tā, cik daudzus es izsaucu? 55, 56, 57, 58, 59, 60. Labi, kamēr viņi atnāk... Labi.

37 Man tagad gribētos paprasīt, lūk, ko. Apstāsimies. Ne jau mums par to ir jāuztraucas. Pienāks tā diena, kā teica pravietis: "Pienāks diena, kas nebūs ne diena, ne nakts. Taču vakara laikā būs gaisma." Un mēs dzīvojam tajā svētītajā vakara laikā.

Šeit ir cilvēki no austrumu valstīm, kuri šobrīd ir šeit. Un mēs zinām, ka austrumu ļaudīm Bībele bija jau divus tūkstošus gadus, pirms to dabūjām mēs. Svētais Gars vispirms nonāca austrumos. Lūk, kad tas...?...beidzās. Kad viņi domāja, ka viņi ir to apdzēsuši, tas uzcēlās. Un tagad ir pienākusi tā diena, nomācoša diena, kā teica pravietis. Viņiem ir bijis pietiekami glābšanas jeb gaismas uz tā, lai pieņemtu Kristu kā Glābēju. Taču šobrīd ir vakara laiks, saule noriet. Un civilizācija ir virzījusies no austrumiem uz rietumiem. Mēs esam rietumu piekrastē.

Kādā no vakariem, ja Tas Kungs gribēs, varbūt, kad būs mana kārta runāt, trešdienas vakars, es gribu sanāksmē runāt: "Kad austrumi satiekas ar rietumiem," pravietisku vēstījumu.

Taču mēs esam laika beigās, kad austrumi un rietumi sanāk kopā, kad tas pats Svētais Gars, tas pats Kristus, kas dzīvoja sākumā, vēl joprojām ir dzīvs šodien. Un es gribu, lai jūs ievērojāt, vienkārši, pirms saule norietēs... Te nu tas ir. Dievs ir licis konfesiju ēnu mākoņiem stāvēt mierā, līdz uzaust taisnības Saule ar dziedināšanu Viņa spārnos. Mākoņi un šaubu ēnas, un skeptiķi, un bezdievji – viņu mutes ir aizvērtas. Dievs liks viņiem stāvēt mierā, lai skatītos uz Viņa godību. Vienkārši atdodiet sevi šovakar, un jūs ieraudzīsiet Viņa godību.

38 Ja Kristus ir augšāmcēlies no miroņiem... Toreiz Kristus neapgalvoja, ka Viņš ir dziedinātājs.

Viņš apgalvoja, ka Viņš neko nedarīja, līdz Tēvs Viņam parādīja. To zina visi. Un Viņš sacīja: “To, ko Es daru, arī jūs darīsiet, pat vēl vairāk par šo darīsiet, jo Es aizeju pie Tēva. Vēl nedaudz un pasaule Mani vairs neredzēs.”

Tādā gadījumā, ja šovakar jūs apstāties savās sirdīs... Es ar to nedomāju ārējo, es domāju jūsu sirdi. Nokārtojiet to un pasakiet: “Ak, Kristu, es Tevi mīlu. Un es vairs nekustos attiecībā uz *to* un uz *to*. Vai es ņemšu *to* vai paņemšu *šito*, es turu Tevi pie Tava apsolījuma. Lūdzu, Kristu, ļauj man šodien ieraudzīt Tavu Dievišķo spēku, nodemonstrētu tā, kā Tu darīji aizgājušajos laikos. Tad mana dvēsele stāvēs mierā. Mans gars stāvēs mierā. Mans prāts stāvēs mierā. Mana izglītība stāvēs mierā. Un es redzēšu Tavu Vārdu un pieņemšu *to*.”

Un sātans stāvēs mierā. Tavas slimības stāvēs mierā un vēros, kā Dieva godība atkal nes tevi no slimības uz veselību. “Apstājieties un skatieties uz Dieva godību.”

39 Labi, kur brālis Sotmans un... Vienkārši apstājieties uz nākamajām piecpadsmit, divdesmit minūtēm. Kāds izaicinājums! Te nu mēs esam, te nu ir tā demonstrācija, kad Kristum ir jāparāda Sevi kā dzīvu. Ja es tik vien kā mācu jums Vārdu, bet Vārds neizpauž Viņu, Kurš to izteica, tad šis Vārds nav nekas vairāk kā jebkuri citi uzrakstītie vārdi. Ja šovakar šajā dievnamā šī Bībele nav dzīva, tad tas nav Dieva apsolījums. Tad Buda ir tikpat pareizs, un arī Budas sekotāji. Tad muhamedāņiem ir tikpat pareizi, tad muhamedāņi, viņa sekotāji, dara tā, kā darām mēs. Tad ar sikhjiem, džainjiem, lai kas viņi nebūtu, ar burvjiem arī viss ir labi.

Taču ir kaut kas neapšaubāms – ka Kristus ir augšāmcēlies no miroņiem. Un, ja vien Viņš panāks, ka Viņa Draudze apstājas tikai uz dažām minūtēm, kā Kālebs mierināja cilvēkus... Lūk, apstājieties, vērojiet un skatieties, vai Dievs joprojām ir dzīvs.

40 Te mēs atrodamies pie Sarkanās jūras, mēs esam nepieredzējuši. Sarkanā jūra; kad viņi tur nokļuva, viņi bija vietā, kur Dievam kaut kas bija jāizdara. Es sludinu, ka Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Stāviet mierā un redzēsiet Dieva godību. Pirmkārt, tā nav jūsu kauja, tā ir Dieva kauja. Pirmkārt, tas nav jūsu apsolījums, tas ir Dieva apsolījums. Un te nu es stāvu šovakar; tās nav manas rūpes – kaut ko noskaidrot par šo sievieti. Dievs ir apsolījis to izdarīt. Tā tas ir. Es vienkārši stāvu mierā, un to izdara Dieva godība. Ja es tajā ieliktu kādu savu vārdu, tad tas nebūtu pareizi. Es neielieku tajā savus vārdus, es vienkārši stāvu mierā, ļauju *to* darīt Dievam. Neuzvelcieties sacīdami: “Nu, ja vien man būtu lūgšanu kartiņa...” Stāviet mierā.

41 Un tā, šeit stāv šī kundze, viņa stāv mierā. Es stāvu mierā. Viss ir apstājies. Pavērosim mūsu Dieva godību. Ticiet, ticiet, nešaubieties. Es izaicinu uz *to* jūsu ticību.

Un tā, ja Kungs Jēzus ir augšāmcēlies no mirušajiem... Šeit stāv sieviete, kuru es nekad dzīvē neesmu redzējis. Mēs nepazīstam viens otru. Taču kaut kas ar viņu nav kārtībā vai vēl kaut kas; citādāk viņa šeit nestāvētu. Un, ja Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tā sieviete pie akas, kura atnāca pie Viņa... Un Viņš apgalvo, ka Viņš ir tāds pats, tad Viņš var nodemonstrēt *to* pašu vareno spēku. Un, ja Viņš varētu parādīt *to* spēku šeit uz šīs sievietes, lai atklātu viņai tā, kā Viņš izdarīja tai sievietei pie akas, Viņš var nodemonstrēt dziedināšanu tieši tāpat, kā Viņš varēja parādīt *to* zīmi.

42 Šī kundze neatrodas šeit sevis dēļ. Viņa šeit ir kādas citas sievietes dēļ. Tā tas ir, vai pareizi, kundze? Tā ir daudz jaunāka sieviete. Tā ir tava vedekla. Viņa atrodas kaut kādā iestādē vai slimnīcā. Tas ir psihiskais stāvoklis vai šoka terapija. Tā tas ir. Un tagad viņai ir audzējs. Un tu stāvi šeit viņas dēļ. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS.

Lūk, ja tā ir patiesība, pacel savu roku. Tu stāvēji mierā un saņēmi Viņa godību. Es stāvēju mierā un redzēju Viņa godību. Un tu stāvēji mierā un ieraudzīji Viņa godību. Tātad Viņš ir tas pats Kungs Jēzus. Ej un saņem *to*, ko tu prasīji, māsa. Un lai debesu Dievs dāvā tev *to*, ko tu lūdzi. Āmen.

43 Sveicināti. Šķiet, ka arī mēs viens otru nepazīstam. Tu stāvi kājās. Neesi nervoza, nesatraucies, vienkārši stāvi mierā un zini, ka Kristus ir augšāmcēlies no mironiem.

Un, ja Kristus ir augšāmcēlies no mironiem un pierāda to, tad katrs svētītais apsolījums, kuru Viņš ir devis, ir tavs. Jo tu esi ticīga, pareizi. Un, ja Kristus pateiks man, kāpēc tu esi šeit, vai tad tu ticēsi, ka Viņš ir dzīvs un šeit? Vai tu tici, ka tas ir Kristus, kas man to pateiks, jo mēs viens otru nepazīstam? Vai mēs viens otru nepazīstam? Ja tas ir tā, tad vienkārši pacel savu roku.

Jā, patiešām, tu gatavojies operācijai. Tev ir iekšēja kaite, iekšējīga kaite. Tev bija izmeklēšana iekšējai kaitei. Tu esi arī ārkārtīgi nervoza. Un tev ir sirds kaite, un tā sirds ir nervoza sirds (tā tas ir), nervoza sirds. Tu neesi no šejienes. Tu esi no citas pilsētas uz rietumiem no šejienes, tas ir tālu, Nebraskā, to pilsētu sauc Daltona, kaut kā tā, Nebraskā. Tā tas ir. Brauc mājās, Jēzus Kristus ir darījis tevi veselu. Ej, un tagad tici, un nešaubies, un tava sirds vairs nesagādās tev raizes. Ja vien vari ticēt!

44 Labi, kundze, šķiet, ka es esmu tevi redzējis; varbūt tā tas ir. Taču man nav ne jausmas, kas ar tevi nav kārtībā, tu to zini. Mēs esam... Cik nu es saprotu, es esmu tevi kaut kur redzējis, es neatceros, kur. Bet vai tu saproti, ka tas pats Dievs, kas nomierināja Sarkano jūru, nomierina tevi un mani, lai mēs vērotu, kā Viņš demonstrē Savu spēku? Paskaties uz tiem sanākušajiem; vai redzi, cik viņi ir klusi? Mēs vērojam, lai redzētu, vai Kristus ir augšāmcēlies no mironiem. Viņš sacīja: "Tos darbus, kurus Es daru..." "Kas Man tic (Jāņa Evaņģēlijs 14:7), tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs." Vai nu tas ir pareizi, vai nepareizi.

Tu neesi šeit sevi dēļ. Tu esi šeit kāda zēna dēļ. Un tas ir dēls, nē, tas ir mazdēls. Tas ir tavs mazdēls. Un tam mazdēlam ir dziedzeru kaite, tā ir kaitējusi viņa dzirdei. Tā ir taisnība. Tas lakatiņš, kas bija tev rokā, lai es par to palūgtu, paņem to un uzlic to viņam, viņš saņems savu dzirdi. Ej, Jēzus Kristus Vārdā, un nešaubies. Āmen.

45 Vai jūs ticat? Vai jūs esat atnākuši apstāties mierā Visuvarenā Dieva Klātbūtnē, un lai redzētu Viņa izpausto spēku? Ja... Viņš nekad... Viņš nevarētu iedot man spēku, lai jūs dziedinātu, jo Viņš jau ir dziedinājis. Tas ir pabeigts darbs. Bet Viņš var iedot man spēku, lai liktu saprast jums, vai jūsos ir kaut kas, lai atvestu jūs līdz tam, lai jūs aptvertu, ka Viņš ir augšāmcēlies no mirušajiem un stāv šeit. Vai pareizi?

Es redzu to kundzi, un viņai uz rokas ir tāds kā pārsējs. Nē, tā ir asinsspiediena mērīšana. Augsts asinsspiediens, lūk, no kā viņa cieš. Tā tas ir. Un vēl tev ir kaut kāda pūšļa kaite. Un tev nesen bija operācija tās pūšļa kaites dēļ. Tā tas ir. Un tu stāvi mierā Visuvarenā Dieva Klātbūtnē, lai tiktu dziedināta. Vai tu tam tici? Vai tu to pieņemsi? Tādā gadījumā, Kristus Vārdā, ej un saņem to, un esi dziedināta. Āmen. Lai Dievs tevi svētī.

46 Sveicināti. Uzgaidiet. Uz tās kundzes ir kurls gars. Nolieciet, lūdzu, uz brītiņu savas galvas, līdz panāksim, ka viņa dzird.

Ak, Dievs, Jēzus Kristus Vārdā, es lūdzu, lai Tu dāvā viņai dzirdi. Dāvā to, Kungs. Un es nosodu velnu, kas viņai to izdarīja. Parādi Savu spēku, ak, Dievs, lai šī sieviete varētu dzirdēt. Un pēc tam atklāj viņai, Kungs, kad viņa varēs dzirdēt, lai viņa varētu zināt Tavu godību. Es apsauce šo ļauno garu un izdzeno to no viņas Jēzus Kristus Vārdā.

Cik ilgi tu biji tādā stāvoklī? Tagad tu mani dzirdi labi. Tu esi dziedināta. Redzi, te karājas tavs dzirdes aparāts. Tā bija tava labākā auss, bet tagad tu vari dzirdēt ar tām abām. Saproti? Vai tu mani dzirdi? Tu esi dziedināta. Nu, lai Tas Kungs tevi svētī. Vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps? Lūk, tagad nedaudz parunāsim, jo tu vari dzirdēt. Viņš nepaies tev garām.

Tu ciet arī no dažām citām kaitēm, kas ir... Tev ir... Tev ir stīvums, artrīts. Tev ir artrīts, tu esi ļoti nervoza. Un es redzu, ka tev bija avārija, tu salauzi plaukstas locītavu. Tā tas ir. Un tagad tā ir

piepampusi. Pareizi. Kristus Vārdā, es apsauču to un prasu viņas dziedināšanu. Āmen. Un tā, tagad pakustini savu locītavu uz priekšu un atpakaļ, šādi; izdari, lūk, šādi. Nu, tu vari doties prom priecājoties, dziedināta, darīta vesela.

Pateiksim: “Lai slavēts ir visuvarenais un dzīvais Dievs.” Vai jūs ticat? “Vienkārši stāviet mierā un atzīstiet, ka Es esmu Dievs,” teica Viņš. Tā nav jūsu kauja, tā ir Dieva kauja.

47 Vai tu tici, ka Dievs dziedinās to tavu trūci, ser, kurš sēdi, lūk, tur? Trūce? Tu gribēji, lai Viņš to izdara, vai ne? Tu biji lūgšanā par to. Ja tā tas ir, tad pacel savu roku. Labi, ja tu tam tici, tu esi to saņēmis. Un... Āmen. Tici Dievam.

Vai gribi tikt vaļā no tās kundžu slimības, tās sieviešu slimības un aiziet vesela? Tad tici Dievam un ej, un tagad taisi priecīgu troksni Viņam, ka tu biji nostādīta mierā, un slavē Viņu.

Vai tu tici no visas sirds? Vai tu gribi, lai Dievs dziedina tevi no tā artrīta un dara tevi veselu? Tad dodies un priecājies, un saki: “Lai slavēts ir Dievs,” un esi vesels.

Sirds slimību Dievam dziedināt ir viegli. Vai tu tam tici? Pacel augšup savas rokas un saņem savu dziedināšanu, un dodies, un esi vesels, Jēzus Kristus Vārdā.

48 Vai tu gribi atkal ēst, un lai tā kuņģa kaite aiziet no tevis, un būt vesels? Tas tevi ir nomocījis, esi zaudējis svaru un tā tālāk. Es redzu tevi, kad tu izskatījies daudz lielāks nekā tagad, daudz smagāks. Tas vienkārši pastāvīgi tevi notur, kā atraugas un pārējais tavā kuņģī, visu laiku. Krampji, tu nevari naktīs gulēt. Tas... Vai pareizi? Pareizi. Nu, vai tu tici? Tad ej un esi dziedināts Jēzus Kristus, Dieva Dēla Vārdā. Tikai tici.

Vai tu tici? Nu, tu...kad tava kaite pasliktinās, tu apgulies; tā ir tava sirds, tu zini, tā sāk strauji dauzīties un dara visu ko tādu, vienkārši nervoza sirds. Vai tici, ka Dievs tevi ir dziedinājis? Tad ej un saņem Dieva godību, un esi dziedināts.

Vai tici, ka Dievs var aizvākt no tevis to artrītu? Tad dodies prom no platformas, sperot stiprus soļus un slavējot Dievu. Vairāk nebaidies, dari to, ko tev bija pateikts darīt.

Vai jūs ticat Dievam? “Stāviet mierā,” Viņš sacīja, “un atzīstiet, ka Es esmu Dievs.” Ak, Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Neesiet taču nonīkuši; Viņš ir šeit.

49 Kaut kas nav labi ar tavu krūti, vai ne, kundze? Tā kundze, kas tur sēž, uz viņas ir kaut kas rozā krāsā, es redzu vīziju. Jā, pareizi. Kaut kas nav kārtībā ar tavu krūti. Es tevi nepazīstu, un tu nepazīsti mani, taču tu kaut kam pieskāries, vai ne? Tu zini, ka tu kaut kam pieskāries. Tas bija Kristus, kam tu pieskāries, mūsu ticības apliecinājuma Augstais Priesteris.

Kundze, kas sēž tev blakus, tev ir kuņģa slimība, vai pareizi, kundze? Vai tu tici, ka Kristus tevi dziedinās? Atļaujiet man jums kaut ko paprasīt, jums, sievietes, jūs abas, kas sēžat kopā. Šķiet, ka jūs esat draudzenes vai kaut kas tāds, vai arī pazīstat viena otru. Tā tas ir, jūs esat pazīstamas. Jūs ticat, ka es esmu Dieva pravietis, ka Dievs mani šurp sūtīja...pareizāk, Viņa kalps...sūtīja mani šurp, lai vienkārši paziņotu, ka Viņš ir Dievs un ka viņš Jūs mīl, un ir augšāmcēlies no miroņiem. Vai jūs tam ticat?

Tev ir dēls, kundze, kas sēdi šeit; tev ir dēls, kurš atrodas šajā sanāksmē. Un viņam ir muguras kaite, un viņš grib tikt dziedināts. Tā tas ir, vai pareizi?

Kundze, tu, lūk, tur, tev šeit sanāksmē atrodas meita. Un viņai ir resnās zarnas kaite, un viņa grib tikt dziedināta. Ja tas ir pareizi, tad jūs abas paceliet roku. Labi, jūs abas esat dziedinātas. Lūk, jūs visi četri, kas esat rindā, te nu tas ir. Jūs varat iet un būt veseli.

50 Vai jūs ticat, ka Dievs joprojām ir Dievs? Tad Viņš pateica... Tā nav jūsu kauja, tā ir Viņa

kauja. Tikai Viņa. Ienaidnieks uzbrūk, bet Viņš pateica: “Bet jūs stāviet mierā.” Nesatraucieties, mēs lūgsim ticības lūgšanu par katru, kas ir šeit. Un katrs no jums tiks dziedināts. Vai jūs tam ticat? Tad mierīgi uzlieciet savas rokas viens otram.

Ak, mans brāli, nebaidies, nesatraucies. Ko vēl vairāk Dievs var izdarīt? Stāvi mierā un zini, ka Viņš ir Dievs. Tā nav tava kauja. Viņi bija palūguši, un viņš pateica tai armijai: “Ejiet uz turieni un vienkārši stāviet mierā, un vērojiet Manu godību.” Nu, viņi divas dienas nesa prom laupījumu. Viņš ieveda ienaidnieku tādā apjukumā, tādā trakošanā, ka viņi nogalēja viens otru. Protams.

Un, ja jūs tagad vienkārši stāvēsiet mierā un atzīsiet, ka Dievs ir devis jums solījumu... Viņš iedeva to caur Savu Bībeli, Viņš apstiprināja to ar Savu augšāmcelšanos. Viņš parādīja to caur Savu Draudzi, Viņš nodemonstrēja to šeit šovakar. Es turpināju to darīt, līdz es dabūju vienu, kur Viņš varēja parādīt, tā bija kurla sieviete, lai parādītu, ka Viņš var dziedināt kurlo. Viņš izdarīs jebko, vai nu tas būtu akls, kurls, mēms, lai kas tas arī nebūtu. Tā nav mūsu kauja, tā ir Viņa kauja. Viņš deva apsoliņumu. Ticēsim Viņam tagad. Lūgsim.

51 Dārgais Jēzu, caur šī nelielā šīvakara vēstījuma augļiem, kaut kādā veidā caur Tavu apbrīnojamo žēlastību mēs esam atraduši labvēlību Tavā priekšā, un Tu esi nodemonstrējis Savu vareno spēka roku. Tu parādīji šeit zīmes, kuras cilvēki ilgojas redzēt jau daudzus laikmetus. Tu parādīji šeit zīmes, kuras ilgojās redzēt Džons Veslijs. Tu parādīji zīmes, kuras ilgojās redzēt Kalvins. Senkijs, Mūdijs, Finnejs, Knoks, to ilgojās redzēt viņi visi.

Bet ir atnākušas vakara gaismas; konfesionālās barjeras stāv uz vietas, un vakara gaismas mirdz. Un mēs esam laimīgi, zinādami, ka mēs dzīvojam varenā Dieva Dēla dziedināšanas spēka staros, kurš izpleta Savus spārnus pār šo rietumu horizontu, lai parādītu, ka Viņš ir tas pats, kas Viņš bija austrumu valstīs, kad diena vēl tikai ausa. Šovakar šie klausītāji stāv mierā.

Es lūdzos Tev, kā vien protu, šo ticības lūgšanu. Daudzi šeit ir pieņēmuši Tevi kā savu Glābēju. Viņi ir pieņēmuši Tevi kā savu Dziedinātāju. Tagad, Dievs, kad viņi gaida šajā svētītajā brīdī, lai Svētais Gars nonāk no Debesīm, lai Viņš piepilda šeit katru sirdi un lai tas nav kā aizgājušajos laikos, lai tas ir citādāk. Lai viņi uzceļas un redz velnu uzvarētu un ikvienu tumsas mākonī izklīdinātu un stāvam tur maliņā, stāvam mierā, lai vērotu, kā nomocītie staigā un aklie redz, un kurlie dzird.

Sātan, stāvi mierā un skaties uz dzīvā Dieva spēku! Mēs pavēlam tev turēties malā no tiem cilvēkiem. Lai Dievs nodemonstrē Savu spēku, Jēzus Kristus Vārdā.

52 Es izaicinu jebkuru cilvēku, lai kas tu arī nebūtu, jebkurš cilvēks, kam ir kropla roka, kurls, mēms vai akls, piecelties tagad kājās. Ja tu slimo ar vēzi, reimatismu, lai kas tas arī nebūtu, sātanam būs jāstāv mierā un jāvēro, kā tu piecelies no tā krēsla un slavē Dievu. Piecelies tagad kājās un slavē Dievu! Paskaties, kā velns stāv maliņā. Celies augšā Jēzus Kristus Vārdā un ieraugi Dieva godību. Te nu tas ir, visi sanākušie ir piecēlušies kājās. Slavēsim tagad Viņu kā vareno Jehovu un dzīvo Dievu!

Svētīts lai ir Tā Kunga Vārds. Viena sieviete, kas vēl pirms brīža nespēja piecelties, viņas draudzene uzlika viņai roku un viņa palēcās, lūk, kur viņa stāv. “Stāviet mierā un skatieties uz Dieva spēku.”

53 “Es slavēšu Viņu, es slavēšu Viņu, slavēšu Jēru, par grēciniekiem nokauto; slavējiet Viņu, visi ļaudis, jo Viņa Asinis var visus traipus nomazgāt.

Pacelsim mūsu balsis, mūsu rokas, mūsu sirdi, mūsu ticību, mūsu emocijas pretim Dievam un dziedāsim, cik skaļi vien varēsim: “Es slavēšu Viņu.” Aiziet.

Es slavēšu Viņu, es slavēšu Viņu,

Slavēšu Jēru, par grēciniekiem nokauto.

Slavējiet Viņu, visi ļaudis,

Jo Viņa Asinis ir visus traipus mazgājušas.

Vēlreiz, aiziet, tagad visi.

Es slavēšu Viņu, es slavēšu Viņu,

Slavēšu Jēru, par grēciniekiem nokauto.

Slavējiet Viņu, visi ļaudis,

Jo Viņa Asinis ir visus traipus mazgājušas.

54 Varbūt es pateikšu šādi: Slavējiet Viņu, visi ļaudis, jo Viņa Asinis ir visas šaubas mazgājušas. Āmen. Visas šaubas ir apglabātas jūrā. Vai jūs tam ticat? Vai jūs to pieņemat? Paceliet savas rokas pretim Dievam. Un “tagad es to pieņemu. Visas šaubas ir apglabātas tajā avotā. Es Viņam ticu”. Lai Tas Kungs jūs svētī, mani dārgie ļaudis. Ejiet uz svētdienas skolu kaut kad no rīta; noteikti apmeklējiet šo saietu. Rītvakar, ja Tas Kungs gribēs, es šeit runāšu par tēmu “Mūžīgā Dzīvība”. Līdz es jūs redzēšu rītvakar, brāli Bozē, uz platformas...

Stāviet mierā un redzēsiet Tā Kunga glābšanu

(Stand Still And See The Salvation Of The Lord)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1957. gada 29. jūnijā Čikāgā, Ilinoisas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 57-0629 ilgst 1 stundu un 9 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2022. gadā.